

LUMINA EVANGHELIEI

Abonamentul pe un an ... .. Lei 1000
 În străinătate ... .. Lei 2000
 În America ... .. Lei 3000

APARE ODATĂ PE LUNĂ
 SUB ÎNGRIJIREA UNUI COMITET
 Redactor ȚUNEA IOACHIM

ADRESA NOASTRĂ:
 Timișoara I, Str. Semenicul Nr. 4
 Izbașa Alexandru

Invierea lui Isus

ev. Matei 28

Z-ua învierii lui Isus a fost și rămâne vecinic memorizată în sufletele noastre. În aceasta zi s'a împlinit cuvântul marelui erou cari mai înainte a zis: am putere să-mi pun viața, și am putere iarăși să o reiâu. Interesații religioși s'au sfătuit, după ce Isus a depus garanția cu viața sa pentru omenire la golgota, și după ce a fost așezat în mormânt nou, ce se gândiră preoți de seamă și îi spun lui Pilat: „Doamne ne-am adus aminte că înșelătorul acela, pe când era încă în viață a zis: „După trei zile va învia“. Dă poruncă ca mormântul să fie păzit până a treia zi ca nu cumva să vină ucenicii Lui noaptea să-i fure trupul, și să spună norodului: „A înviat din morți!“ Atunci înșeleciunea aceasta din urmă va

fi mai rea decât cea dintâi“. În fine Pilat le-a dat o strajă pentru păzire mormântului iar piatra depe mormânt au pecetluit-o.

Concepția omenească însă s'a zădărnicit, oamenii au rămas cu planurile deșarte, paza nu le-a reușit la mormânt „Ingerul Dlui s'a scoborât din cer, prăvălind piatra de pe ușa mormântului. Ce s'a ales cu straja? au tremurat de frica ingerului ce avea o înfățișare de fulger, cu îmbrăcăminte ca zăpada. Ingerul au început să mângâie femeile ce veniseră la mormânt în zori de zi, pe când începe să se lumineze ziua dintâi a săptămânii. Duceți-vă spuneți ucenicilor că Isus a înviat! Veniți de vedeți locul unde zăcea Domnul.

Plecând femeile dela mormânt iată le-a în-
tâmpinat Isus și le-a zis: „Bucurați-vă“ ele s'au
apropiat să-I cuprindă picioarele, și I s'au închinat.

Isus s'a arătat Mariei Magdelenei și celei-
lalte Marie, s'a arătat celor 2 ce să duceau la
Țară, apoi s'a arătat celor 11 ce ședeau la masă,
ba și cu ușile încuiate, dar Domnul le-a grăit
pace vouă, unii își inchipuiău că ar fi un duh, dar
Domnul au zis: Pipăiți-mă și vedeți duhul n'are
carne și oase cum vedeți că am eu. Deci le-a
arătat mâinile și picioarele, ca să fie convinși că
Isus este, s'a arătat odată la (500) cincisute de frați.

Marea operă divină Dumnezeu a îndepli-
nit-o dând pe Isus fiul său pentru noi, omorân-
du-se cu corpul dar înviind cu spiritul s'a dus la
spiritele din închisoare cărora le-a predicat I Pe-
tru 3:18-19. După Învierea lui Isus multe trupuri
de a le sfinților au înviat Matei 27:52. Da cei
ce l-au primit au eșit chiar atunci, că dovadă că
cei ce au crezut în Isus și în învierea lui vor în-
vie și ei atunci când trâmbița lui Dumnezeu va
suna.

De sfârșit ucenicii Domnului, primii creș-
tini, și chiar până în acest secol cred în Isus se
bucură că nu s'au înșălat urmând pe Eroul dela
Golgota! Inșă cei ce pecetluiră piatra și puseră
ostași de pază, le-a mai rămas să deie bani osta-
șilor învățându-i să mintă zicând, spneți că pe
când noi dormeam au venit ucenici și l-au furat.
In fine fie Farizăi de atunci, sau ateii de astăzi
care nu vor să creadă în Isus și învierea s'a vor
purta consecințele, noi însă vom rămânea ținând
sus cuvântul bucurându-ne în învierea Lui din
morți, și trăind împreună cu El în veci. Trans-
mit tuturor salutul meu frățesc cu Hristos a Înviat.

Isbașa A.

LAURII: BIRUINȚEI

*A te storța să te învingi pe tine încontinuu,
pentru a fi întodeauna bun, este a te ruga neânce-
tat chiar împotriva voinții tale astfel vei străbate
cerurile.*

de sora Doctor Vaida Timișoara

BOTEZ ÎN APĂ ȘI CU DUH SF.

*În câmpul de lucru Șebeș Alba întră timp au
fost Botezate în Moartea Domnului Isus (80) Opt-
zeci Suflete, din care 46 sunt botezate și cu duh
sf. Domnul s'a binecuvinteze lucrul său în aceia
reglune și pe lucrători să-i ca să aibe cât mai mult
spor la lucru.*

un membru din câmpul de lucru.

Comunicat Ministerial

D-l D. Burducea Ministrul Cultelor a făcut
următoarele declarații presei în legătură cu noua
orientare a bisericilor.

Extragem aceasta din publicațiunea ziarului
„Luptătorul Bănățean“ din 1 Aprilie 1945 din
Timișoara.

D-za a declarat că guvernul a hotărât ur-
mătoarele: Cităm. Se va restabili și asigura o
egalitate tuturor cultelor și o libertate a exercita
și crezul sectelor, întrucât acestea din urmă nu
periclitează ordinea din stat.

Cu această inițiativă d'vină din partea ono-
ratului guvern pe care providența ni l-a dăruit
și a excelenței D-lui Ministru al cultelor care
s'au străduit văzând dorințele multor zeci de mii
de popor că cu cea mai profundă loialitate și
dragoste de țară pe care Dumnezeu ia dăruit o
poporului Român vreau ca să devină un popor
cât mai credincios lui Dumnezeu iubind țara și
tronul făcându-și datoria cu supunere și devota-
ment luptând și vărsându-și sângele pe front pen-
tru iubita noastră țară vatră și glia strămoșească.

Elogiem din suflet pe marii noștrii conducă-
tori ai țării pentru gândurile bune pentru popo-
rul credincios și rugăm pe bunul Dumnezeu să
binecuvinteze și să dea mulți ani de domnie M.
S. Regelui Mihai I cu fericire și onoratului gu-
vern al frumoasei Românie.

Tunea Ioachim

Biruința crucii „Golgota“

Prin Isus Christos, s-a realizat mântuirea
noastră, pe Golgota, pe „Cruce“, vrăjmașul sufle-
telor noastre a fost învins, iar biruința asupra
lumii și a lui șatan, asigurata.

„Când au ajuns la locul, numit Capățina,
L-au răstignit acolo pe El, și pe făcătorii de rele,
unul la dreapta și altul la stânga“ (Luca 23:33).

D e c e ?

Pentru salvarea tuturor, a ta și a mea. „Când
a luat Isus oțetul, a zis; „S-a isprăvit“, apoi Și-a
plecat capul și Și-a dat duhul“ (Ioan 19:30).

*Ce însemnătate are crucea pe Golgota pentru
Dumnezeu Tatăl?*

a) Inseamnă ca El a dat de bunăvoie tot ce-a
avut mai scump și mai iubit pentru mântuirea
neamului omenesc, până chiar și pe Unicul Său Fiu.
„Fiind că atât de mult a iubit Dumnezeu

lumea, ca a dat pe singurul Lui Fiu, pentruca oricine crede în El, să nu piară ci să aibă viața veșnică" (Ioan 3 : 16).

Isus a fost o jertfă voluntară dată de Tatăl. „El care n-a cruțat nici chiar pe Fiul Său, ci L-a dat pentru noi toți, cum nu ne va da fără plata; împreună cu El, toate lucrurile?" (Români 8 : 32).

b) Inseamnă, dovada seriozității și hotărârii Părintelui, pentru salvarea unei lumi pierdute.

„Domnul a găsit cu cale să-l zdrobească, prin suferința, dar după ce și va da viața ca jertfa, pentru păcat, va vedea o sămânță de urmași va trăi multe zile, și lucrarea Lui (Domnului) va propăși în mâinile Lui." (Isaia 53 : 10).

c) Inseamnă, suferința și durerea Părintelui, când L-a auzit strigând depe cruce; „Eloi, eloi, lama, sabactani", care tâlmăcit inseamnă: „Dumnezeul Meu, Dumnezeul Mei, pentru ce M-ai părăsit?" (Marcu 15 : 35).

d) Mai inseamnă bucuria Părintelui, când a auzit strigătul depe cruce plin de încredere: „Isus a strigat cu glas tare: „Tată în mâinile Tale, I-mi încredințez duhul, și când a zis aceste vorbe, Și-a dat duhul" (Luca 23 : 46).

Taina acestei tertițe, era iubirea.

„Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, ca a dat pe singurul Lui Fiu". (Ioan 3 : 16).

Ce însemnătate are „Crucea" depe Golgota, pentru însu-Și Isus?

a) Inseamnă a părăsi slava cerească, și a veni pe pământ ca un copil, pentru a deveni un Mântuitor, de păcate. (Matei 1 : 21):

„Și noi, a văzut și mărturisim, că Tatăl, a trimis pe Fiul ca să fie Mântuitorul lumii". (I. Ioan 4 : 14).

b) Mai inseamnă că El însu-Și s-a umilit, trăind ca om pe pământ, pentru ca apoi să împlinească cu supunere voința Părintelui, prin Cruce.

„Și S-a desbrăcat pe sine însu-Și, și-a luat chip de rob, făcându-Se asemenea oamenilor. La înființarea a fost găsit că un om, S-a smerit și S-a făcut ascultător până la moarte, și încă moarte de cruce". (Filip 2 : 7, 8).

c) Mai inseamnă ca El, singură ființă fără de păcat și nevinovat, a fost dat judecării. Domnul n-a răspuns nimic la învinuirile preoților celor mai de seamă, și bătrânilor. „Iată că vi-l aduc afară, ca să știți că nu găsesc nici o vină în El". (Matei 27 : 12; Ioan 19 : 46).

d) În definitiv, mai inseamnă că El a suferit Crucea, a disprețuit rușinea și acum șade la dreapta lui Dumnezeu în ceruri. (Ebrei 12 : 2).

Ce însemnătate are „Crucea" depe Golgota pentru noi?

a) Inseamnă sfârșitul despărțirii noastre de Dumnezeu.

„Christos de asemenea, a suferit odată pentru cei neleguiți, că să ne aducă la Dumnezeu, El a fost omorât în trup dar a fost înviat în duh", (I. Petru 3 : 18), dar acum în Christos Isus, voi cari odinioară erați despărțiți, ați fost apropiați prin sângele lui Christos, și a împăcat pe cei doi cu Dumnezeu, într'un singur trup, prin „Cruce", prin care a nimicit vrăjmașia" (Efeseni 2 : 13-16).

b) Inseamnă pentru noi o mântuire absolută (Galat. 3 : 12; I. Petru 1 : 18, 19).

c) Inseamnă pentru noi eliberarea din păcat și puterea lui.

„El a purtat păcatele noastre în trupul Său pe lemn (Cruce), pentru că noi fiind morți față de păcat, să trăim pentru neprihănire, prin rănilor Lui ați fost vindecați". (I. Petru 2 : 25).

d) Mai inseamnă eliberarea de sub puterea lumii, cărnii și a lui satan.

„Eu nu mai sunt în lume, dar ei sunt în lume, și Eu vin la Tine sfinte Tată, păzeștei în Numele Tău, pe aceia pe cari Mi-ai dat, pentruca ei să fie una, cum suntem noi. Nu te rog să-i iei din lume, ci să-i păzești de cel rău". (Ioan 17 : 11, 19).

e) Mai inseamnă pentru noi, eliberarea de moartea a doua și de diavol.

„Deoarece, copii sunt partași sângelui și cărnii, tot așa și El însu-Și a fost deopotrivă partaș la ele, pentrucă prin moartea, să nimicească pe celce are puterea morții, adică pe diavolul, și să izbăvească pe toți aceia cari prin frica morții erau supuși robiei toată viața lor". (Ebrei 2 : 14, 15).

Scopul crucii de pe Golgota.

El a purtat suferințele noastre.

El a luat asupra Lui durerile noastre.

El a fost străpuns pentru păcatele noastre.

El a fost zdrobit pentru fărădelegile noastre.

Pedeapsă care ne dă pacea (Crucea) a căzut peste El.

Prin ranile Lui, suntem noi tămăduiți.

(Isaia 53 : 4, 5).

Dar pe acela carc a fost făcut pentru puțină vreme, mai pe jos de cât ingerii, adeca pe Isus, I-L vedem încununat cu slava și cu cinste, din pricina morții pe care a suferit-o, pentrucă prin harul lui Dumnezeu, El să guste moartea pentru toți (Ebrei 2 : 9).

Toți mântuiți, să-I dea cinste și onoare. „A Lui care ne iubește, care ne-a spălat de păcatele

noastre cu sângele Său, și a făcut din noi, o Impărație și preoți pentru Dumnezeu Tatăl Său, a Lui să fie slava și puterea în veci vecilor Amin. (Apoc. 1:5, 6; 5:9, 12, 13)

C. G.

Credința ta te-a mântuit

Dar Isus i-a zis: „Fică, credința ta te-a mântuit! Dute în pace, și fii tămăduită de boala ta” ev. Marcu 5:34, v. Da o credință fără nici o îndoială o credință sigură a putut să o vindece pe aceasta femeie, care își vânduse toată averea materială, și nu s'nti nicio ușurare în corpul ei ba însă fi era mai rău. Dar din momentul când a auzit despre Domnul Isus cum vindecă orice boală n'a mai rămas la îndoială, ea nu știa cum să ajungă mai în grabă la Domnul Isus și își zicea dacă aș putea numai să mă ating de haina lui Isus mă voi vindeca. Și s'a și vindecat îndată. Ce minunat avertizment și pentru noi. Dar stând pe loc și privind în urma trecutului începând din frageda copilărie cum am alergat ca să ne croim un viitor o carieră toată energia am neglijat odihna numai ca să câștigăm o viață mai bună și un trai mai fericit. Dar tot mai rău am ajuns. O de ne-ar servi întâmplarea femeii din sfânta scriptură chiar și noă de exemplu. Ca să mergem la medicul cel bun „Isus” cu aceiaș credința, că de prima atingere de a lui cuvânt de a lui sfaturi care sunt în sfântă scriptură ne vom vindeca de tot trecutul nostru, de tot ce era grea boală în sufletul nostru, și chiar de boala din trupul nostru. Ca să ne poată suna și nouă dulcea voce a lui Isus. „Credința ta te-a mântuit”. Iar ca să fie cineva în aceasta lume ca să poate zice că nu aude sau că n'a auzit despre acel minunat medic „Isus”. Nu mulți sunt chiar pe tot globul pământului. Deoarece lucrul acesta nu s'a întâmplat într'un colț. Ca să nu se știe, de și venirea lui Isus mult prețioasă a venit într'un mod foarte simplu și sărac. Dar de învățătura lui s'a umplut tot pământul. Chiar și în țările în care nu se roagă oamenii lui Dumnezeu în numele lui Isus și acelea a ajuns cunoștința despre mântuirea sufletului care numai prin el se poate câștiga.

„Deaceia și Dumnezeu L-a înălțat nespuse de mult și I-a dat numele, care este mai pe sus de orice nume, pentru că în numele lui Isus să se plece orice genunche al celor din ceruri, de pe pământ și de sub pământ „și orice limbă să mărturisească spre slava lui Dumnezeu tatăl că Isus

Cristos este Domnul” Filipeni 2:9-10-11 v. Ori dacă voia lui Dumnezeu a fost și este așa ca orice suflet să se poată împăca cu el prin jertfa lui Isus să ne dăm silința și tot interesul ca să unim cu credința noastră fapta cu fapta, cunoștința cu cunoștința, înfrânarea cu înfrânarea, răbdarea cu răbdarea, evlavia cu evlavie, dragostea de frați cu dragostea de frați, iubirea de oameni. Căci dacă avem din belșug aceste lucruri în noi, ele nu ne vor lăsa să fim nici leneși, nici neroditori în ce privește deplina cunoștință a Domnului nostru Isus Cristos II. Petru 1:5-6-7-8 v. Dar să credem tot ce ne învață cuvântul lui Dumnezeu „Isus” și să ascultăm și de învățăturile apostolilor care au pășit pe urmele Domnului Isus, și trebuie să știm că nici o faptă fără credință nu are valoarea înaintea lui Dumnezeu, de-a ceea și lui Avram i-a fost socotite faptele neprihănite prin credință, că zice cuvântul, „Și după ce l-a dus afară, i-a zis: „Uită-te spre cer, și numără stelele dacă poți să le numeri” și i-a zis: „Așa va fi sămânța ta”. Avram a crezut pe Domnul și Domnul i-a socotit lucrul aceste ca neprihănire. Genesa 15:5-6 v. De aceea mă voi întoarce iar la femeia din sfânta scriptură cu câtă credință a căutat ea să se atingă de hainele scumpului nostru Isus, și ce răspuns minunat a primit ea din partea Domnului nostru Isus „credința ta te-a mântuit”. Da și dacă ne gândim cu luare aminte și la tâlharul depe cruce care era de dreapta lui Isus, când îi spune Isus adevărat îi spun, că astăzi vei fi cu mine în rai. Ce faptă a făcut acest tâlhar de-o ajuns merituos ca să îi zică Isus fiul lui Dumnezeu aceste minunate asigurări? El care până aci n'a făcut niciun bine, numai tot rău nici nu a ajutat pe cei săraci a farat a omorât a făcut tot ce poate face un tâlhar și criminal. Dar să vede tot mai din ceea ce vorbesc tâlharii întreolaltă că ei au auzit și au cunoscut pe Domnul Isus și ce a făcut în timpul cât a umblat pe pământ. Dar momentul potrivit pentru tâlharu de dreapta lui Isus i-a adus salvarea sufletului lui când a zis dar a și crezut că Isus este fiul lui Dumnezeu și iarăși va să vie să judece vii și morți de aceea zice el „Doamne adu-ți aminte de mine când vei veni în împărăția ta” Luca 23:42-45 v. De aceea timpul e potrivit pentru orice suflet când aude de Domnul Isus să vină cu credință că vindecarea și mântuirea este gata pentru fiecare suflet care vine cu căință la Domnul Isus.

Și nici un suflet să nu se lase amăgit de satana (diavolul), că e prea târziu, sau că e prea de vreme. Ori, că ești prea păcătos sau noi păcate. Deaceia cum zice Duhul sfânt: „Astăzi dacă

auziți glasul lui nu vă împetriți inimile, că în ziua răzvrătiri ca în ziua ispitiri în pustie, Evrei 3:7—15 v. Și dacă voia bunului nost creator așa a fost și așa este, că numai prin credință să fie mântuit orice suflet și nu prin fapte ca să nu se laude nimeni. „Fiind că Dumnezeu a fuchis pe toți oameni în neascultare, ca să aibe îndurare de toți” Romani 11:32 v. Atunci trebuie să credem așa cum ne învață și ne ordonă Domnul Isus unde zice: „Duceți-vă în toată lumea și propovăduiți Evanghelia la orice făptură, cine va crede și se va boteza, va fi mântuit! dar cine nu va crede va fi osândit. Marcu 16:15—16 v. Deci „Credința ta te-a mântuit”, mai întâi trebuie să-l credem pe Domnul Isus și ce el ne învață apoi urmează fapta. Și după ce am crezut chemării cerești. Vom proceda la ce Domnul Isus ne îndeamnă la botez, și după cum și sfântul Apostol Petru ne arată ceva minunat în 1 Petru 3:21 v. Zice așa: „Icoana aceasta închipuitoare vă mântuește acum pe voi”, mărturia unui cuget curat înaintea lui Dumnezeu prin învierea lui Isus Christos”. Și în continuare mai zice Domnul Isus „Iată semnele cari vor însoți pe cei ce vor crede: în Numele Meu vor scoate draci; vor vorbi în limbi noi; vor lua în mâini șerpi; dacă vor bea ceva de moarte nu-i va vătăma; își vor pune mâinile peste bolnavi și bolnavii se vor însănătoși”, Marcu 16:17—18 v. Deci lucrul acesta sa întâmplat în tocmai așa cu cei ce au crezut și azi tot așa se întâmplă cu cei ce cred.

Deoarece Petru Apostolul îndemnat de duhul sfânt zice „Pocăitvă și fiecare din voi să fie botezat în numele lui Isus Christos, spre iertarea păcatelor voastre; apoi veți primi darul sfântului Duh, căci făgăduința această este pentru voi, pentru copii voștri, și pentru toți ceace sunt de parte acum în oricât de mare număr fi va chema Domnul Dumnezeu nostru”. Faptele Apostolilor 2:38—39 v. Deci dorința noastră, de-a fi pe calea mântuirii și de-a fi vindecați prin ranele scumpului nostru mântuitor Isus Christos, să fie întemeiate numai și numai pe învățătura lui Isus Christos, din sfintele scripturi care zice pe când se afla cu ei le-a poruncit să nu se depărteze de Ierusalim, ei să aștepte acolo făgăduința tatălui „pe care” le-a zis el: „Ați auzit-o dela Mine. Căci Ioan a botezat cu apă, dar voi după multe zile, veți fi botezați cu duhul sfânt”, faptele Ap. 1:4—5 v. Deci aceasta poruncă însoțită de făgăduință tot atât e și pentru noi, cât și pentru sfânți Apostoli din trecut, cum am amintit mai sus. „Oricât de îndepărtat e timpul de atunci și în oricât de mare număr ne va chema Domnul Dumnezeu nostru, numai să îl cerem. Căci Dom-

nul Isus zice: „Deci dacă voi cari sunteți răi, știți să dați daruri bune copiilor voștri, cu cât mai mult tatăl vostru cel din ceruri va da duhul sfânt celor ce îl cer!” Luca 11:13 v. Deci prin aceste cuvinte Domnul Isus ne îndeamnă, că, direct să cerem duhul sfânt. Și tot Domnul Isus spune lui Nicodim: „Adevărat, adevărat îți spun, că dacă nu se naște cineva din apă și din duh, nu poate să intre în Impărăția lui Dumnezeu”, Ioan 3:5 v.

Deci, că credința noastră în Domnul Isus să fie bine întemeiată, și deplină, să luăm bine aminte asupra tuturor sfaturilor și învățăturilor lui Isus, și a Apostolilor, și să le credem așa cum sunt în înțelesul lor, și să nu modificăm nimic după placul nostru, și nici să nu ne îndoim nici de un lucru ca zicând că nu se poate, ori că nu nouă ne-ar suna, că tot ce-e scris în sfânta scriptură, e pentru învățătura noastră în care trebuie să creștem fără ca să ne îndoim de nimic, ci dacă ne-ar veni un lucru că de ne crezut, bunul Dumnezeu ne îndeamnă, ca să îl punem la încercare. Adică să-i cerem cu credință că ne va da, dar mai întâi trebuie să ne verificăm viața, ca să o trăim ca în timpul zilei să ne curățim de orice murdărie a păcatului, ca vasul nostru să fie curat, în care bunul nostru tată ceresc să își poate pune făgăduința, adică duhul sfânt. Dar trebuie să *imităm* pe femeia din sfânta scriptură, pe aceea la care Domnul Isus îi zice: „Credința ta te-a mântuit”. Deci, fără nici-o îndoială să ne încredințăm pe deplin în mâna lui Dumnezeu, și să credem, că ori ce vom cere în numele lui Isus dela tatăl vom și primi. Eu rog pe bunul tată ceresc în numele fiului său și al nostru mântuitor Isus Christos. Ca aceste îndemnuri din cuvântul lui Dumnezeu, să fie o hotărâre pentru cei, ce până acuma nu sau hotărât a sluji lui Dumnezeu prin credință în Isus Christos. Iar, pentru cei hotărâți să fie o înbărbătare și stărnicie în calea mântuirii care este Domnul Isus. Iar, pentru marea dragoste a bunului Dumnezeu și iubirea de oameni a lui Isus dovedită pe lemnul suferințelor la Golgota și pentru multele făgăduințe în viața vecinică, să ne dăm silința că credința noastră să fie înpodobită cu fapte de pocăință „fără care este moartă”. Eu rog pe Domnul Isus să ne ajute la toți și la toate să putem duce până la capăt luptă, ca să primim cununa vieții și harul și pacea lui Isus Domnul nostru, să fie cu noi cu toți, Amin.

Puia Nicolae.

CETIȚI ȘI RĂSPÂNDIȚI

REVISTA „LUMINA EVANGHELIEI”

„La început“

„La început Dumnezeu a creat Cerul și Pământul“, Fac. 1:1

Dacă cercetăm în amănunțime Cuvântul lui Dumnezeu în care dela început și până la sfârșit se găsesc ascunse mari taine Rom. 11 : 32 și mai ales dacă „ne adâncim privirile în Legea Desăvârșită“ Iac. 1 : 25 a tuturor lucrurilor create de Dumnezeu, și în modul cum au fost făcute; cu ce scop și în ce sens; atunci vom vedea clar că toate lucrările lui Dumnezeu cuprind în ele: „Înțelepciunea lui Dumnezeu cea Tainică și ascunsă pe care o rândui-se Dumnezeu spre slava noastră mai înainte de veci!“ Cor. 2 : 7, „care n'a fost făcută cunoscut fiilor oamenilor în celelalte veacuri, în felul cum a fost descoperită acum. Sfinților Apostoli și Proroci ai lui Cristos, prin Duhul“ Efes. 3 : 3,5. „Căci Domnul este Duhul și unde este Duhul Domnului, acolo este slobozenia (libertatea) de a privi și cerceta ca într-o oglindă slava Domnului și de a fi schimbați în acelaș chip cu al Lui, din slavă în slavă prin Duhul Domnului!“ 2 Cor. 3 : 17-18. „Potrivit cu descoperirea Tainei, care a fost ținută ascunsă timp de veacuri, dar a fost arătată acum prin scrierile Prorocilor, și după porunca Dumnezeu-lui Celui Veșnic a fost adusă la cunoștința tuturor neamurilor, ca să asculte de credință“. Rom. 16 : 25-26. „Pentru că prin aceasta cei din vechime au căpătat o bună mărturie,

Prin credință pricepem că lumea a fost făcută prin cuvântul lui Dumnezeu, așa că tot ce se vede n'a fost făcut din lucruri cari se văd“. Evr. 11 : 2-3.

Astfel vedem dar că Dumnezeu în marea Sa Înțelepciune tainică de lucrare: „la început a făcut Cerul și apoi Pământul“ Fac. 1 : 1. Poate se va întreba cineva ce voim să spunem prin acest verset? Ceace voim să spunem este: că din acest verset putem și noi să învățăm foarte mult, ca și cei din vechime, și anume ce? Trei lucruri importante pentru înțelegerea cât mai lămurită a cuvântului lui Dumnezeu și a stării noastre duhovnicești, față de El. Acestea trei lucruri sunt: 1. „La început“, 2. „Cerul“ și al 3-lea „Pământul“.

Acum prin ajutorul Domnului, să cercetăm în chip serios însemnătatea fiecărui subiect din aceste trei, pentru învățătura și edificarea noastră. Mai întâi de toate să judecăm adânc, primele cuvinte din Sfânta Scriptură, care sunt și primul nostru subiect principal: „La început“, și să vedem ce putem învăța noi din aceste cuvinte, lăsând ca numai cuvântul lui Dumnezeu să ne

vorbescă și să ne învețe, dupăcum urmează: „La început era cuvânt și cuvântul era cu Dumnezeu și cuvântul era Dumnezeu. El era „la început“ cu Dumnezeu.

Toate lucrurile au fost făcute prin El; și nimic din ce a fost făcut, n'a fost făcut fără El. În El era viața și viața era lumina lumii (oamenilor). Lumina luminează în întuneric și întunericul n'a biruit-o“. Ev. Ioan 1 : 1-5. „Aduceți-vă aminte de zilele „dela început“, când după ce ați fost luminați, ați dus o mare luptă de suferințe; pe deoparte erați puși ca priveștițe în mijlocul ocărilor și necazurilor și pe de altă parte v'ați făcut părtași cu aceia, cari aveau aceeași soartă ca voi!“ Evr. 10 : 32-33. Ce era „dela început“, ce am auzit, ce am văzut cu ochii noștrii, ce am pipăit cu mâinile noastre, cu privire la Cuvântul vieții, — pentru că viața a fost arătată și noi am văzut-o și mărturisim despre ea, și vă vestim viața vecinică, viață care era la Tatăl, și care ne-a fost arătată deci ce am văzut și am auzit, acea vă vestim și vouă, ca și voi să aveți parteșie cu noi. Și parteșia noastră este ca Tatăl și cu Fiul său Isus Cristos. Ce ați auzit „dela început“ acea să rămână în voi. Dacă rămâne în voi ce ați auzit „dela început“ și voi veți rămâne în Tatăl și în Fiul“ 1 Ioan 1 : 3, 2 : 24.

Deci din toate aceste cuvinte ale lui Dumnezeu, învățăm că „la început“ era cuvântul, care era la Dumnezeu și care era însuș Dumnezeu și viața în care și noi am crezut și am început să lucrăm, în foarte mică măsură cu și pentru acest cuvânt și viață, făcându-ne în același timp părtași acestei vieți și ducând o mare luptă de suferințe pentru câștigarea acestei vieți veșnice la care am fost chemați.

Să ne aducem aminte dar, de zilele „dela început“ de lupta noastră, de lucrarea noastră și să lăsăm ca în prezent și viitor, să ne conducă tot cuvântul lui Dumnezeu și să ne lumineze în toată lucrarea noastră pe care voim să o facem spre slava lui Dumnezeu; ca să o putem face în așa fel și chip, după cum Dumnezeu Isus a lucrat „la început. Și că să înțelegem mai bine lucrarea lui Dumnezeu „dela început“, trebuie să știm că El a făcut „la început“ toate lucrurile văzute și nevăzute în așa fel și în ordinea pe care trebuie să o avem și noi în lucrarea noastră, în viața noastră și în credința noastră. Și anume: care este această ordine (rânduială) în care Dumnezeu a creat lumea? Este ordinea în care Duhul Sfânt arată în cuvântul lui Dumnezeu lucrurile create de El, mai bine zis locul pe care îl dă El fiecăruia din aceste lucruri în cuvântul lui Dumnezeu și anume: primul loc în cuvântul lui Dum-

nezeu îl ocupă cerul și după aceea pământul; și în primul rând este amintit cerul și apoi pământul, ceace ne face pe noi să înțelegem și să credem că: „la început” oricărei lucrări a noastre trebuie să fie cerul, adică cele cerești, dupăcum și Dumnezeu a creat mai întâi cerurile și apoi pământul.

Acum să ne întrebăm iubiții noștri cititori de ce a făcut Dumnezeu „la început” mai întâi cerurile, decât pământul?

Poate vom gândi că deacea pentrucă i-au trebuit Lui Dumnezeu cerurile, de locaș; însă Duhul Sfânt — care „la început” se plimba pe deasupra apelor, Fac. 1: 2, — ne spune printr'un profet că: „Cerurile cerurilor nu-L încap (cuprind) pe Dumnezeu” I Regii 8: 27. Va să zică sunt mai mul multe ceruri, cari probabil datează de înaintea începutului lumii acesteia, iar cerul creat de Dumnezeu „la început”, a fost creat de Dumnezeu expre pentru pământ, și etc., întinderea de aer sau golul, atmosfera care se găsește și plutește între pământ și celelalte ceruri. Atunci pentrucă oare a creat Dumnezeu mai întâi cerul și apoi pământul? Pentruca noi să învățăm din toate acestea că înaintea Lui Dumnezeu se au în vedere mai întâi cerurile și apoi pământul, sau că înaintea Lui au valoare mai întâi lucrurile cerești și apoi cele pământului”. Deci ceice sunt pământești nu pot să placă Lui Dumnezeu”. Rom. 8: 8. „Pentrucă noi nu ne uităm la lucrurile cari se văd, ci la cele ce nu se văd; căci lucrurile cari se văd sunt trecătoare, pe când cele ce nu se văd sunt veșnice. Pentrucă umblăm (trăim) prin credință, nu prin vedere”. 2 Cer. 4: 18 5: 7. „Gândiți-vă la lucrurile de sus, nu la aele de pe pământ”. Colos. 3: 2. „Căci noi n'avem aici o cetate strătătoare, ci suntem în căutarea celei viitoare”. Evr. 13: 14. Astfel din cuvântul Lui Dumnezeu vedem dece este amintit la creațiune mai întâi cerul și apoi pământul; ca noi să învățăm din această lucrare Lui Dumnezeu, felul în care trebuie să lucrăm și noi în lucrarea credinței noastre pe acest pământ.

Deacea și noi azi adacându-ne aminte de zilele dela începutul lucrării noastre în credință, trebuie să ne ținem de lucrurile pe cari le-am auzit și primit la început”, pe cari însă trebuie ca să le ținem și să le înțelegem iarăși în ordinea (rânduiala) Dumnezeiască pe care Dumnezeu a ținut-o „la început”. Adică; dupăcum în cuvântul Lui Dumnezeu primul loc îl ocupă cerul și apoi pământul, tot așa și noi trebuie ca să credem și să înțelegem cuvântul Lui Dumnezeu; mai întâi cerește (duhovnicește) și în al doilea rând pământește (trupește sau literal); adică ce este cu pri-

vire la cele cerești trebuie înțeles cerește iar ce privește pe cele pământești, pământește. Și pe lângă toate acestea cuvântul Lui Dumnezeu ne mai poruncește încă ceva foarte important pentru noi, cu privire la lucrurile „dela început” pe cari le-am auzit, primit și crezut „la începutul” credinței noastre și despre cari Apostolul scrie prin Duhul Sfânt astfel: „De aceea cu atât mai mult trebuie să ne ținem de lucrurile pe cari le-am auzit, ca să nu fim depărtați de ele”. Evr. 2: 1, iar la cap. 6 v. 1 scrie astfel: „De aceea să lăsăm Adevărurile „încăpătoare” ale Lui Christos și să mergem spre cele desăvârșite; fără să mai punem din nou temelii; „Pocăinței” de faptele moarte și a „Credinței” în Dumnezeu, învățătura despre botezuri, despre punerea mânilor, despre învierea morților și despre judecata viitoare (vecinică).

Acum prin mila Domnului să judecăm serios ce vrea să ne învețe pe noi Duhul Sfânt prin Apostolul care a scris amândouă aceste versete și cari la prima privire, ni se pare poate că se contrazic unul pe altul; dar nu! Să înțelegem bine ce voiește Domnul să ne învețe prin aceste două versete și anume: să lăsăm adevărurile „încăpătoare” și formele literale „ale începutului” credinței noastre, și să mergem cu râvnă spre cele desăvârșite, cerești, duhovnicești, Evr. 6: 1 „luând seama ca nimeni să nu vă fure cu filozofia și cu o amăgire deșartă după datina oamenilor, după învățăturile „încăpătoare” ale lumii și nu după Christos” Colos 2: 8. „Dacă ați murit împreună cu Christos fața de învățăturile „încăpătoare” ale lumii, de ce ca și cum ați fi făcă în lume, vă supuneți la porunci ca acestea: „Nu lua, nu gusta, nu atinge cutare lucru!” Toate aceste lucruri cari pier odată cu întrebuițarea lor și sunt întemeiate pe porunci și învățături omenești, au înadevăr o înfațșare de înțelepciune, într'o închinare voită, o smerenie și asprime față de trup, dar nu sunt de nici-un preț împotriva gădilării firii „pământești”, Colos. 2: 20—23.

Așa că spre sfârșit am ajuns la cel de al treilea subiect din cuvântul Lui Dumnezeu și anume: la pământ, sau la cele „pământești” cari se află în toate învățăturile, poruncile, formele și lucrurile „încăpătoare” atât a Lui Christos cât și ale lumii, pe cari noi însă trebuie să le cercetăm, judecăm, înțelegem, credem și trăim în mod spiritual și ceresc. Ioan 3: 12, 6: 27, 32: 35, 47: 51, c. 7: 37—39, 8: 12, 13: 7—11 și 17 etc.

În încheiere, rog pe Domnul să ne ajute ca să înțelegem și să trăim cuvântul Său în întregime și în felul în care trebuie înțeles și trăit; „pentruca orice facem cu cuvântul sau cu fapta să facem totul spre Slava și Mărirea Lui, în veci de veci Amin”. Colos. 3: 17. **Ținea Petru.**

Eli, Eli, Lama Sabactani!

Dinspre oraș mulțime de lume se vede,
Sub arșiță de soare și praf infocat.
Inconjurând pe Isus care deabia merge,
De-a crucii povoaară e greu apăsât.

Pe a Sa Sfântă față și de pe a Sa frunte,
Pe care Iudeii cu spini a 'ncoronat,
Sudori în șiruri dese și arse de soare,
Curg, se preling, pe praful infocat.

Si-atunci de oboseală, și-a crucii apăsare,
Nemai putând s'o poarte El jos a 'ngenunchiat.
Dar ca să poată ajunge la locul răstignirii,
Pe Simon din Cirene de ajutor i-au dat.

Ah! dureroasă cale spre muntele Golgota,
Unde-a noastre păcate El le-a ispășit.
Pe vârful ce se cheamă „Locul Căpățânii“
Isus mântuitorul a fost răstignit.

Atunci de-a Lui durere și grea suferință,
Albastrul Cerului sa întunecat.
De marea strigare și-a lumii necredință,
Catapeteasma 'n templu în două a crăpat.

O frică și un tremur pe străjeri îi prinde,
Iar Isus cu glas mare înainte de-a muri,
El strigă cu durere către al Lui Părinte,
Eli, Eli, Lama Sabactani! Dumnezeu meu de ce
m'ai lăsat.

Si-acum iubite frate puneți întrebarea,
Dacă 'npreună cu El tu te-ai răstignit.
Ca prin a Lui moarte să primești iertarea,
Si din iadul veșnic să fii izbăvit.

Iar de nu iubite grăbeștete acuma,
Cât ușa îndurării deschisă mai stă,
Căci numai la Isus la al nost' părinte,
In dar poți să primești viața veșnică.

de GOȘA IOAN, Recaș

*Biserica Apostolică din com. Remetea-Luncă
în care domnul au început marea sa lucrare de
„Rusalii“ Domnul Isus a betezat cu duh sf. conf.
Fapt 2: 1-4 în timp de 8 zile 18 Suflete.*

*Comuna Mănăstur Jud. Severin au primit bo-
tezul cu duh sf. 2. com. Ierjnic 1 suflet.*

*În timpul scrierii primim vestea în com. R-
Luncă jud. Severin au primit bot. cu duh sf. încă
(5) cinci suflete.*

*Domnul să binecuvinteze marea sa lucrare
care au început-o în aceasta biserică.*

ss. Gh. Popovici.

Lumină după Adevăr!

Dar cine lucrează după Adevăr
vine la lumină pentruca să i se
arate faptele, fiindcă sunt făcu-
te în Dumnezeu, Ioan 3; 21.

Intunerecul este ceva greu de suportat în viața
pământească în timpul nopții și oamenii mult au stă-
ruit ca să facă o lumină cât mai bună până în zilele
de astăzi.

Paralel cu aceasta însă, a rămas ceva mai impor-
tant înapoi; acea lumină duhovnicescă care s'a arătat
odată cu venirea pe pământ a Domnului Isus, care
a zis: „Eu sunt lumina lumii: cine mă urmează
pe Mine, nu va umbla în întunec. ci va avea lu-
mina vieții“! Ioan 8; 12.

Nu mai putem să stăm nici'o clipă indiferenți
față de aceste cuvinte, în zilele acestea în care trăim.
Dacă întunerecul nopții poate fi atât de mare și dens.
încât să se ciocnească om cu om, atunci, când nu au
nici'un fel de lampă în mână, este lucru natural că nu
ne putem mira dacă există atâtea ciocniri între oame-
nii de astăzi, cari au trecut cu vederea „lumina vieții“;
lumina duhovnicească, cu cari poate ajunge la sigu-
ranță față de orice pericol. Nu putem să tăcem atunci
când simțim și avem această în siguranță în care tră-
im.

„Pentru acea zice deșteaptăte tu care dormi
scoalăte din morți și Hristos te va lumina“ 15; 14.

„Căci roada luminei stă în orice bănătate în ne-
prihănire și în Adevăr“! Glas. 5; 9.

Iată lumina și siguranța în care trebuie să trăiască
omul lui Dumnezeu, în întunerecul luminii acesteia.
având roade vrednice de pocăință și astfel va lumina
și va fi observat de toți, începând din familia în care
trăiește și până la cea mai mare distanță unde activează.

Dupăcum la o lampă nu poate lupsă nimic când
este vorba de funcționarea ei, ca să dea o lumină cât
de bună, tot așa și la starea duhovnicească a omului,
nu e voie să fie nici o scadență din catitățile cerute de
cuvântul lui Dumnezeu. „Pentruca omul lui Dumnezeu
să fie desăvârșit și cu totul destoinic pentru orice lu-
crare bună“ 2; 17.

Când au eșit din întunec, atunci putem să
spunem cât de mare a fost și cât de greu a fost dru-
mul acolo, unde nu s'a găsit nici'o siguranță; unde
ne-am lovit, ne-am izbit de multe obstacole (piedici) și
na-am oprit de multe ori, crezând că nu putem merge
mai departe. Dar atunci când ni s'a părut mai greu
drumul, și întunerecul mai mare, ni sa arătat „Lumina
Evangheliei“ 2 Cor. 4; 4, a sosit timpul și au auzit
glasul lui Dumnezeu; „Scoalăte luminează, căci lumina
ta a venit Isaia 60; 1.

Omul lui Dumnezeu este bine luminat atunci
când în el nu se mai găsește nici'o poticnire, și astfel

merge pe calea desăvârșirii, gata pentru lupta împotriva întunecului din care a eșit; și se găsește la punctul cel mai înalt, de unde are o vedere sufletească foarte largă, pătrunzând cu lumina sa în locurile cele mai mici și cele mai mari; și din toate cele ce-i stau înaintea, scoate un rezultat bun pentru o bogată cunoștință, 1 Tes. 5: 21, apropiindu-se astfel tot mai mult de vecinicie.

Dacă Dumnezeu prin iertfa Fiului Său cea scumpă, s'a îndurat din nou de om și îngăduie ca prin aceasta omul să se poată apropia de El și să aibă o legătură mai apropiată cu El, atunci trebuie să folosim aceeași ocazie prețioasă a jertfei Fiului Său, prin care putem să găsim adevărata lumină, și poziția înaltă a sufletului cu calitățile ei nobile, câștigând astfel cetățenia cerului încă pe acest pământ, ca adevărați servi a lui Dumnezeu, bine îmbrăcați, înarmați și pregătiți, holărați pentru orice ierte. Efes. 6: 10-17. Rom. 15: 16.

Cu astfel de servi se acupă Domnul personal și îngăduie ca aceștia să cerceteze chiar și tainele Sale cele ascunse și adânci, 1 Cor. 2: 10, fiindcă aceștia sunt blânzi și umili și nu se îngâmă în cunoștință, având „Înțelepciunea de Sus“, Isac. 3: 17, prin care: „Le sa dat să înțeleagă tainele lui Dumnezeu și ale împărăției Sale“. Marcu 4: 11.

Având dar înaintea noastră pe „Cel ce a biruit lumea“ Ioan 16: 33, cu El împreună și toți „acei ce s'au născut din Dumnezeu, vor birui lumea“, 1 Ioan 1: 4, 5. Păcatul este doar întunecul din lumea aceasta, pe care trebuie să-l biruim și în care se încadrează (cuprinde) și situația omului îndepărtat de Dumnezeu, care disprețuie lumina, care este: Dumnezeu. 1 Ioan 1: 5. Această poziție sau situație a omului aduce cu sine căderea adâncă a lui în rândul acelor cari: „au urechi și nu aud, au ochi și nu văd nici nu primesc dela Dumnezeu; lumina Sa în inimă și din darurile lui prețioase, cu cari s'ar putea lupta împotriva întunecului, împotriva puterii sale, învingând. Efes. 6: 11.

Oricărui om i-se dă dreptul acesta de a lupta contra întunecului, și a stăpânului său, indiferent de clasă și categorie, dar numai prin jertfa Domnului nostru Isus Christos, ale cărui învățături sunt: știința Crucii (a suferinței)“, 1 Cor. 1: 18, 21, 23, care dezleagă toate problemele grele ale întunecului și prin care omul devine: „o făptură nouă în Christos“. 2 Cor. 5: 17. Dovedind aceasta cu viața și cu mărturisiri personale, prin cuvântul lui Dumnezeu care se face viu și trăiește în om, aceste mișcări și toate operațiile sufletești ce se produc prin credință, se pot verifica (controla) cu cuvântul, și numai în felul acesta omul poate vedea dacă a găsit în adevăr: „Calea, adevărul, viața și lumina“, Ioan 9: 5, 14: 6, și dacă întunecul și rătăcirea au dispărut complet din viața sa.

„Iar a celui ce prin puterea care lucrează în noi poate să facă nespuse mai mult decât cerem sau gândim noi, a lui să fie slava în Biserică și în Christos Isus, din neam în neam, în vecii vecilor. Amin!“ Efes. 3: 20-21.

Botkovsky Ștefan.

„Hristos a înviat!“

Rom. 6:4.

Răsună peste veacuri,
Până azi ne-ncetat;
Și va răsună pururi:
„Hristos a înviat!“

Răsună peste Lume
Care parc'a uitat,
Că Marele Renumere:
„Hristos a înviat!“

Răsună peste suflet
Care s'a deșteptat,
Și în al cărui umblet;
„Hristos a înviat!“

Chiar Primăvara, nouă
Ne arată ne'ncetat,
Căci ca și a Eii rouă:
„Hristos a înviat!“

Deci să-ți urmărm exemplul
Eii, vrednic de urmat,
Și să trăim Cuvântul:
„Hristos a înviat!“

Primind învățătura
Și al Domnului sfat,
Mărturisim cu gura:
„Hristos a înviat!“

Și atunci în viața noastră
Ce sa n'primăvărat,
Ca și zarea albastră;
„Hristos a înviat!“

Să arătăm lumină,
Prin Duhul Sfânt; curat,
Căci „Iubirea Dvoină“:
„Hristos a înviat!“

Și atunci vom avea dreptul
De Fiu răscumpărat,
Să-I folosim Cuvântul:
„Hristos a înviat!“

de TUNEA PETRU

Subsemnatul, am fost la Remetea Luncă, pintru cel botezați cu duh sf. figurez și Eu și ți u s'ă amintesc că în sus numita comună Domnul a vindecat o soră de tuberculoză (boală de plămâni) de care au fost bolnavă aproape 3 ani, apoi a primit botezul cu duh sf.

Domnul au mai avut milă și de bunicămea care au suferit de boale diferite și care o apăsau greu, astăzi domnul au eliberat-o de neputință, deci veselă și plină de bucu te mărește pe Isus care vindecă toate boalele Isaia 53: 5 Domnul să însoțească poporul său cu puteri divine, cașă poată dovedi prezența s'a Marcu 16: 20.

ss. Cristea Llvlu str. Buzieșului 12 Lugoj.

PIETRELE SCUMPE, PERLE PREȚIOASE

Omul cu Insușiri din Dumnezeu este:

sănătate
inteligentă
iubire
bunătate
înfrânare
pace
armonie
răbdare
bucurie
evlavie
milă
duloșie
veselie
sinceritate

fiindcă reflectă toate atribuțiile lui Dumnezeu care este minte sănătoasă spirit iubire vecință.

de sora Doctor Vaida Timișoara

„VINDECĂRI DIVINE“

În sectorul de lucru a fr. Stefan Barb com. Pianu de sus jud. Alba Domnul Isus a vindecat 2 suflete, sora Ana. I. Mațu din Cloara-Alba a fost paralizată, medici care în anul trecut au consultat-o au zis, „Numai Dumnezeu“ o mai poate vindeca, cu ocazie 2 frați au stat la rugăciune cu această soră și Domnul a vindecat-o pe loc.

Sora Marcu Maria din Cujir mergând la o strângere frățească, au pășit undeva greșit căzând și-a fracturat piciorul, cu zberete, au tost adusă de alte surori pe brațe cam osută pași până la destinație, unde imediat s'a făcut ingenuchere rugându-se pentru sora, în care timp fr. Ștefan au văzut 3 raze de lumină asupra sorei, o putere divină au ridicat-o dela pământ, piciorul s'a dus la loc și vindecat, și sărea și marea pe Dumnezeu potrivit cu cele scrise fapt. 3: 7-8.

un participant.

„Tronul Alb“

7 trepte și cei 12 lei de aur
una din cele șapte minuni ale lumii
7 zile dela creațiune săptămâna omenirii.
7 vremi DANIL 4 v 25.

de TUNEA IOACHIM

Cum deci vine el să zică iară că nu vor intra într-o odihnă viitoare a lui, dacă ziua a șaptea când a creat lumea ar fi ziua literală de odihnă, alt vers tot acolo zice: Căci dacă le-ar fi dat Iosua odihnă, n'ar mai vorbi Dumnezeu după aceea despre o altă zi, de odihnă. Rămâne dar o odihnă în viitor ca cea de sabbat. Evrei 3 v 3-5, 8, 9. Astfel în studiul nostru putem să ne lămurim asupra celor ce semnificau acele șapte zile de câte 24 oare, pe care Dumnezeu le transformă prin profiițiile servilor săi proroci, în câte o mie de ani Fie care din cele șapte zile astfel încât cele șapte zile preînchipuie cele 7000 de ani de durată a omenirii sau șapte milenii.

Dar cum vom observa clar și egzact aceasta? Numai cercetând rețeaua cuvântului. Să aducem toate firele la locul lor să le legăm unele de altele și imediat vom fi pe deplin și repede lămurii.

Se va pune poate întrebarea; oare numai 7000 de ani să fie durata acestei lumi?

Cuvântul ne răspunde prompt și sigur; că viața lumii pe acest pământ se limitează la 7000 ani și nici cu o mie de ani mai puțin nici cu o mie de ani mai mult, atât este fixat pentru această planetă obosită și gârbovită sub apăsarea și silnicia păcatelor omenirii de atâta timp. Acum vom face o socoteală un calcul care nu este deloc greu, dar care ne va documenta toate cele spuse până aci și de aici încolo.

În ziua a patra Dumnezeu a zis să fie luminători și sa făcut un soare puternic care luminează pământul. Vom găsi rezultatul de ce Dumnezeu la făcut tocmai în a patra zi și nu într'antăia zi?

Dela facerea lumii de la Adam, până la venirea lui Mesia pe pământ au trecut 4000 ani. În ordine cronologică sunt exact 4060 ani. Acestia câțiva anișori care în termenii milenilor nu mai contează vorbim mai mult în sumă rotundă adecă la împlinirea a 4000 ani cecece face patru zile din săptămâna profetică a lumii, a apărut un puternic soare să lumineze pământul, lumea. „Isus soarele dreptății“ Luca 1 v 7, 8. el a început să lumineze întreg pământul cum a zis profetul despre nașterea acestui soare puternic.

Țara lui Zabulon și ținutul lui Neftali ținutul de lângă mare țara de dincolo de Jordan Galilea neamurilor poporul care umbla în întuneric vede o mare lumină peste cei ce locuiesc în țara umbrei morții, răsare o lumină. Isaia 9 v 1-2 Matei 4 v 13-17 Până

aici în cercetarea noastră *avem patru zile* dar iată că nu putem rămâne pe loc mergem mai departe.

La Luca 13 v 31, 32, 33, găsim o mare descoperire de exemplu: Au venit câțiva Farisei la Isus să-i spună că Irod vrea să-l omoare să plece din acel loc. Isus le răspunde: Duceți-vă și spuneți vulpii acelea! „Iată că scot drații și săvâresc vindecări *astăzi și mâine* iar *a treia zi* voi isprăvi. Dar trebuie să umblu *astăzi mâine și poimâine*. Ce denotă de aici?? Să ne uităm bine cu cea mai mare atenție la aceste cuvinte, și bine să le cercetăm. În primul rând să vedem că Isus când a zis aceste cuvinte nu a vorbit aici despre zile de 24 ore care în trecut în slăbiciunea cunostinței noastre, am fi putut crede. Nu absolut! nu era vorba de astfel de zile scurte pentru că atunci, ar fi urmat ca Isus, la trei zile, după ce a vorbit acestea să nu mai scoată drați nici să nu mai vindece. Întrun cuvânt, să-și termine lucrarea, și mai mult, ca atât, să moară a treia zi. Dar iată aici este cu totul altceva. Când el a vorbit aceasta în evang. Luca îl găsim tocmai din contră abia după ce și-a început misiunea propovăduirii lui, însoțită de semne și minuni. Abia numai ce a fost început ori el după ce a vorbit acest lucru, a mai lucrat mai mult de doi ani aproape trei din misiunea lui. El a zis *lucrez astăzi și mâine iar a treia zi voi isprăvi* adică este gata a treia zi. El vorbea mistic dar nu-l înțelegeau nimeni dar el ia lăsat să nu înțeleagă. Așa cum ia lăsat și atunci când a zis: „Dați Templul acesta jos, și în trei zile am să-l ridic. Ei nu stiau că el vorbea despre corpul său, moartea lui. El ia văzut că nu înțeleg dar ia lăsat așa. Da întradevăr corpul său a fost dat jos omorât dar a treia zi la înviat. Și de ce la înviat tocmai a treia zi și nu a patra sau a cincea sau a doua zi?? Și aici se ascunde același mister adică avea două înțelesuri unul literal și altul spiritual. Cel spiritual înțeles se alătură cuvintelor cu lucrarea de *azi și mâine și poimâine voi fi gata* căci corpul lui este biserica. Voi sunteți Templul lui spune ap. Pavel el acest templu îl va rezidii căci a fost stricat de satana. În trei zile va fi ridicat adică el lucră două zile (2000 ani) a treia zi sau mie de ani va fi gata atunci nu va lucra ci va umbla cum a zis că „dar trebuie să umblu azi mâine și poimâine dar de lucrat va lucra numai două (2000) ani.

Dacă acestia îi adăugăm cum este și natural săi adăugăm la cele patru zile (4000) ani încă două zile (2000) ani vom vedea că împreună fac 6000 ani sau șase zile de lucru ori noi de la nașterea lui Isus avem o mie nouăzeci și câțiva ani aproape douămii fără niște ani iar cu cei patru mii ani până la nașterea lui suntem la încheierea celor 6000 ani și a celor șase zile de lucru urmează întrun timp relativ scurt, ziua a șaptea sau a șaptea mie de ani. Dar iată profetul ne arată o altă mărturie vie a cuvântului pe care nimeni nu o poate nega ce a vorbit Duhul prin profetul. Osea 6 v

2, 3 când a chemat pe tot Israelul din timpurile din urmă care este decăzut dela Dumnezeu. Osea a zis: așa: veniți să ne întoarcem la Domnul căci el nea sfășiat, dar tot el ne va vindeca; el nea lovit dar tot el ne va leagă rănilor. El ne va da iarăși viața *în două zile; a treia zi ne va scula și vom trăi înaintea-lui*. Aici ne vorbește clar și putem vedea minunat că nu este vorba de zile de acestea de 24 ore ci de zile care cuprind secole. Sunt socotite de Dumnezeu 1000 de ani ca o zi.

În altă parte a Bibliei avem un minunat tablou Ieremia zice „Dar te voi vindeca îți voi lega rănilor zice Domnul. Căci ei te numesc cel izgonit. Sionul acela de care nimănui nu-i pasă așa vorbește Domnul iată aduc înapoi pe prinșii de război. Copiii lui Iacov voi zidi iarăși cetatea și casa împărătească locuită iarăși cum era Ieremia 30 v 17,18. Aici și în multe alte locuri vorbește de reîntoarcerea lui Israel la mântuire. În cele trei zile sau 3000 de ani de la Isus încoace c 31 v 2 zice Israel merge spre locul lui de odihnă și în foarte multe locuri arată întoarcerea lor la Isus în vremuri de strâmtorare. Chiar Ap. Pavel la ep. către Romani arată și zice către celealalte neamuri care s'au mântuit arătând că nu trebuie să se fâlească nimeni, că este mântuit căci tulpina pomului este Israel, măcar că el este pentru un timp în împetrire iar noi neamurile păgâne care nea mântuit Isus, suntem numai ramurile pomului. Niște mlădițe sălbatice altoite. Găci dacă Israel este ca nisipul mării numai rămășița se va mântui și că în curând se va închide ușa pentru neamuri a se mântui, și se va deschide pentru Israel, ca să aibe parte a se bucura în a șaptea zi de odihnă (a șaptea mie de ani) când cu toții vor crede în Cristos. Pe Mesia care ei îl așteaptă și încă nu și-a luat tronul.

Iată acum ce ne determină să nu mai stăm nici o clipă la îndoială ci să credem că El cel ce vine va veni, și nu va zăbovi; fie că vine la întâia strajă, sau la a doua strajă, sau la a treia strajă, din noapte să-l așteptăm gata. Iată și aici cuvinte pline de tâlc trei străji din noapte care sunt proecția (razele aruncate) pe cele 3 zile de lucrare a lui Isus fiecare strajă, reprezentând o mie de ani. La fel alt tablou găsim la Exodul 19 v 10,11 adică Dumnezeu a făcut o întâlnire cu poporul la muntele Sinai expră, ca să producă un mare tablou al zilei de apoi, și le-a spus: Să se sfințească ia zis lui Moise: sfințeșteți *azi și mâine* puinei *să-și spele halnele*. Să fie gata pentru a *treia zi*. Căci a treia zi Domnul se va pogori în fața întregului popor, și așa au făcut și Domnul s'a pogorit pe muntele Sinai în timp ce trâmbița răsuna încontinuu cu putere, și muntele Sinai, în nori de furtună și flăcări de foc. Trâmbița răsuna tot mai puternic iar Moise vorbea cu Dumnezeu. De cea făcut oare Dumnezeu acest lucru și tocmai în felul acesta? răspunsul îl pri-

mim imediat că el a vrut să arate cum va venii odată în fața întregului său Israel a *treia zi* a celui de al doilea Moise „Isus“ cele trei zile ale lui Isus. Vedem că în a șasea zi a făcut Dumnezeu pe Adam și l-a unit cu o femeie pe care ia dat-o de soție, la sfârșitul zilei a șasea când toate lucrările mărețe erau create și terminate. Să se bucure cu mireasa lui Eva de toate în Eden. Tot la fel al doilea Adam „Isus“ care a dus viața Romani 5 v 14, 15, 19 I Cor. 15 v 21, 22. Dacă deci cuvântul îl numește pe Isus al doilea Adam, trebuie să știm un singur lucru, că el și-a dat viața pentru biserică ca s'o înfățișeze ca o mireasă curată, fără pată și fără sbâricură înaintea tatălui la înnoirea tuturor lucrurilor. El a fost adormit pe cruce ca să fie străpuns pentru fărâdelegile noastre ca să ne facă prin acel sânge și apă, ce a curs din coasta lui să ne facă mireasa lui.

Un lucru minunat putem să vedem cum că în prima mie de ani adecă dela Adam timp de mie de ani toți acei oameni au trăit aproape o mie de ani. Adam a trăit 930 ani și toți copiii și omenirea născută din el au trăit cam așa.

Când sau împlinit cei 1000 de ani din prima fază a lumii vechi, Domnul n-a mai v'rut ca omul să trăească atât și a zis: Zilele omului să fie sau să ajungă cel mult până la 120 ani cel mai puternic. *Genesis 6 v. 3* Domnul ar fi putut să țină oamenii și în celelalte mii de ani până la noi la generația noastră, săi țină pe oameni cu așa viață lungă dar el a v'rut să facă o deosebire în viață adică are în vedere să-l facă pe om gelos și doritor după o viață Edenică, cum a fost în prima mie de ani (primul mileniu) a promis că va mai fi odată pe pământ când oamenii vor trăi o mie de ani ca și cum trăese acum 60—70 ani, așa va veni cum spune *Isaia*, în al șaptelea mileniu vor trăi în pace o mie de ani. Satana va fi legat atunci pe pământ și aruncat în adânc, nu va mai gârbovi spinarea niciunui muritor sub sarcina mizeriei chinului sudoarei nenorocirei, trudei și strămtorărilor.

Pământul va fi plin de pace și veselie. Zilele popoarelor vor fi cât zilele uriașilor arbori, Isus va governa pământul pe tronul din Ierusalim. El va fi până atunci înfrumșetat împreună cu cei 12 pe dou sprezece tronuri și vor fi regi și preoți. *Isaia 65 v. 19-25*. Lupul cu mielul vor fi împreună etc. etc. Iată deci ce însemnătate au avut cele șapte trepte ale scaunului de domie al lui Solomon (pace) și ce însemnătate au avut cei 7 ani în care au zidit el templul din Ierusalim și tronul lui cu palatele împărețești 7000 de ani (șapte zile) săptămâna cea mare a lumii. Iată ce însemnătate a avut când Domul la izgonit pe Nebucodonosor când el sa suie pe palatele din Babilon și a zis: Oare nu este acesta Babilonul cel mare pe care mi l-am zidit eu ca loc de ședere împărețesc prin

puterea bogăției mele și spre slava măreției mele *Daniil 4 v. 30* și Domul la izgonit din mijlocul oamenilor între fiarele câmpurilor și pădurilor, timp de șapte vremi (ani) să treacă peste el ca pedeapsă, pentru că el regele Babilonului sa îngâmfat mai pre sus de Dumnezeu. Iată deci o icoană. În altă parte găsim pe Iosif în Egipt la Faraon Ramses, în capitala Egiptului Memfis când Domnul ia descoperit lui Faraon prin el că va veni o foamete pe pământ de șapte ani, cum a și fost. Iosif tipifică egzact pe Isus cu frații lui toți 12, cum l-au vândut la moarte, dar Dumnezeu nu la lăsat ci l-a salvat și mai mult, l-a pus o binecuvântare în timp de foamete, pentru frații lui și toată lumea, așa cum o foamete bântuie de 6000 de ani și continuă pe pământ dar nu de pâine, ci de cunoștința de Dumnezeu. Isus este cel ce dă pâinea vieții, că el este pâinea sufletului *Genesis c. 37, c. 39, c. 40, c. 41, c. 42, c. 43, c. 44, c. 45, c. 46.*

(Va urma).

VEȘTI DIN MOLDOVA

Mat multe suflete au tost aduna-ți în comuna Săveni sat Aurel Vlaică Jud Dorohot, în luna februarie au primit (10) zece suflete Botezul cu duh sf. ear în ziua de 11/III a. c. s'a îndeplinit actul Botezului în apă de cătră fr. Andreș Ioan din com. Roma jud. Botoșani unde (7) șapte suflete au fost înmormânate în moartea Domnului.

Domnul Isus să reverse binecuvântarea s'a peste aceste părți ca mai multe suflete s'a poată găsi mântuirea.

Fr. Filip.

ȘAPTE STRIGĂTE, ALE LUI ISUS!

„Elli, Elli, Lama Sabactani?“ adică: Dumnezeu Meu, Dumnezeul meu pentru ce M'ai părăsit?“ evang. Mat. 1-46. „Tată iartă că nu știu ce fac!“ Luca 23: 34 „Adevărat îți spun că astăzi vei fi ca Mine în rai“ Luca 23: 43. „Femele, iată tiul tău!“ Ioan 19: 16. „Iată mama ta!“ vers 27. „Mie sete.“ vers. 28. Tată, în mâinile Tale îmi încredințez duhul!“ Luca 23: 46

În fața acestor strigăte, ce zice sufletu-l tău? Iubite prietino; Isus și pe tine te strigă. Și nu vrei s'a veniți la Mine, ca să aveți viață! Ioan 5: 40.

AVIZ

Orice trimiteri Postale ni se vor trimite numai pe numele Isbașa Alexandru Str. Șemenicul Nr. 4 Timișoara I.